

พระราชบัญญัติธรรม

(ฉบับแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธรรม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๒)

The Law for the Organization of the Court of Justice
(Updated by the Additional Amendment of the Law for the Organization
of the Court of Justice (No. 6) Act B.E. 2562 (2019))

ฉบับไทย - อังกฤษ
THAI - ENGLISH

สำนักงานต่างประเทศ สำนักงานศาลยุติธรรม
Office of International Affairs, Office of the Judiciary

พระธรรมนูญศาลยุติธรรม

(ฉบับแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๒)

ไทย - อังกฤษ

The Law for the Organization of the Court of Justice

(Updated by the Additional Amendment of the Law for the Organization
of the Court of Justice (No. 6) Act B.E. 2562 (2019))

(Thai - English)

สำนักการต่างประเทศ สำนักงานศาลยุติธรรม
Office of International Affairs, Office of the Judiciary

คำนำ

หนังสือพระธรรมบุญศาลยุติธรรมเล่มนี้ ได้มีการดำเนินการแปลจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษในส่วนที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมจากเดิม และนำมาจัดพิมพ์ใหม่เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ความรู้กฎหมายเกี่ยวกับโครงสร้างศาลยุติธรรมแก่ผู้ที่สนใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งชาวต่างประเทศ อันจะเป็นประโยชน์ในการให้ชาวต่างประเทศที่มาติดต่อราชการศาลยุติธรรมสามารถอ่านและเข้าใจกฎหมายไทยจากคำแปลภาษาอังกฤษที่ช่วยสื่อความหมายให้เกิดความเข้าใจได้อย่างถูกต้องมากที่สุด

คณะผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่าหนังสือเล่มนี้จะเป็นประโยชน์ตามสมควร และหากมีข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะประการใดอันจะเป็นประโยชน์ในการจัดพิมพ์ครั้งต่อไป ขอได้โปรดแจ้งมายังสำนักการต่างประเทศ สำนักงานศาลยุติธรรม ด้วย จักขอบพระคุณยิ่ง

สำนักการต่างประเทศ
สำนักงานศาลยุติธรรม
สิงหาคม ๒๕๖๓

Preface

This publication is the most updated Thai-English version of “the Law for the Organization of the Court of Justice.” The Office of International Affairs published this translated version for dissemination to interested persons, especially foreign audiences and visitors, so as to provide them with knowledge of the structure of the Court of Justice and facilitate them to gain a better understanding in Thai laws.

We do hope that this publication will be of great advantage. Should you have any opinions or suggestions, please send them to the Office of International Affairs, Office of the Judiciary. We will be grateful for all responses.

Office of International Affairs
Office of the Judiciary
August 2020

สารบัญ

มาตรา หน้า

พระราชบัญญัติให้ใช้พระธรรมนูญศาลยุติธรรม
พ.ศ. ๒๕๔๓

๑ - ๘

๑

พระธรรมนูญศาลยุติธรรม

หมวด ๑ บททั่วไป

๑ - ๑๔

๔

หมวด ๒ เขตอำนาจศาล

๑๕ - ๒๓

๑๑

หมวด ๓ องค์คณะผู้พิพากษา

๒๔ - ๓๑

๑๕

หมวด ๔ การจ่าย การโอน

๓๒ - ๓๓

๑๘

และการเรียกคืนสำนวนคดี

Contents

	Sections	Page
ACT PROMULGATING THE LAW FOR THE ORGANIZATION OF THE COURT OF JUSTICE B.E. 2543 (2000)	1 - 8	1
 LAW FOR THE ORGANIZATION OF THE COURT OF JUSTICE		
Chapter 1 General Provisions	1 - 14	4
Chapter 2 Jurisdiction of Courts	15 - 23	11
Chapter 3 Panel of Judges	24 - 31	15
Chapter 4 Assignment, Transfer and Recall of Cases	32 - 33	18

พระราชบัญญัติ
ให้ใช้พระธรรมนูญศาลยุติธรรม
พ.ศ. ๒๕๔๓^๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๓
เป็นปีที่ ๕๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ
โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงพระธรรมนูญศาลยุติธรรม

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำ
และยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติให้ใช้พระธรรมนูญ
ศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป^๒

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติให้ใช้พระธรรมนูญศาลยุติธรรม
พุทธศักราช ๒๔๗๗ และพระธรรมนูญศาลยุติธรรมซึ่งได้ใช้บังคับโดยพระราชบัญญัติ
ดังกล่าว

^๑ปรับปรุงรายละเอียดการแปลเพิ่มเติมตามพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญ
ศาลยุติธรรมฯ จากคำแปลเดิมของกฎหมายฉบับนี้ ในหนังสือ รวมพระราชบัญญัติเกี่ยวกับศาลยุติธรรม
ฉบับไทย-อังกฤษ | Laws on the Courts of Justice : Thai - English โดย กองการต่างประเทศ
สำนักงานศาลยุติธรรม

^๒ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗ /ตอนที่ ๔๔ ก/หน้า ๑/๑๘ พฤษภาคม ๒๕๔๓

Act
Promulgating the Law for the Organization
of the Court of Justice
B.E. 2543¹

BHUMIBOL ADULYADEJ, REX
Given on the 4th Day of May, B.E. 2543;
Being the 55th Year of the Present Reign.

His Majesty King Bhumibol Adulyadej has been graciously pleased to proclaim that:

Whereas it is expedient to revise the law for the organization of the Court of Justice;

Be it, therefore, enacted by the King, by and with the advice and consent of the National Assembly, as follows:

Section 1 This Act shall be called the “Act Promulgating the Law for the Organization of the Court of Justice B.E. 2543.”

Section 2 This Act shall come into force from the date following the date of its publication in the Royal Gazette.²

Section 3 The Act Promulgating the Law for the Organization of the Court of Justice B.E. 2477 and the Law for the Organization of the Court of Justice applicable thereby shall be repealed.

¹ A revised and amended version of the translation of this Act in the Book “Laws on the Courts of Justice : Thai – English” published by International Affairs Division, Office of the Judiciary.

² Published in the Royal Gazette, volume 117, section 44 *Kor*, page 1, dated 18th May, B.E. 2543 (2000)

มาตรา ๔ ให้ใช้บทบัญญัติท้ายพระราชบัญญัตินี้เป็นพระธรรมนูญศาลยุติธรรม

มาตรา ๕ พระธรรมนูญศาลยุติธรรมท้ายพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่บรรดาคดีที่ได้ยื่นฟ้องในวันที่พระธรรมนูญศาลยุติธรรมท้ายพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นต้นไป ไม่ว่ามูลคดีได้เกิดขึ้นก่อนหรือในวันที่พระธรรมนูญศาลยุติธรรมท้ายพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

บรรดาคดีที่ได้ยื่นฟ้องก่อนวันที่พระธรรมนูญศาลยุติธรรมท้ายพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้บังคับตามกฎหมายซึ่งใช้อยู่ก่อนวันที่พระธรรมนูญศาลยุติธรรมท้ายพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับจนกว่าคดีจะถึงที่สุด เว้นแต่มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๑ แห่งพระธรรมนูญศาลยุติธรรมท้ายพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่คดีในลักษณะดังกล่าวนับแต่วันที่ ๑๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

มาตรา ๖ ให้ผู้ที่ดำรงตำแหน่งรองประธานศาลฎีกา และรองอธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้น เฉพาะที่มีอาวุโสถัดจากรองประธานศาลฎีกา และรองอธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้นคนที่สาม และรองอธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้นคนที่สาม อยู่ในวันที่พระธรรมนูญศาลยุติธรรมท้ายพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงดำรงตำแหน่งดังกล่าวได้ต่อไปจนกว่าจะได้รับแต่งตั้งให้ไปดำรงตำแหน่งอื่น แต่ต้องไม่เกินวันที่ ๑๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

ให้ผู้ที่ดำรงตำแหน่งรองอธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ และรองอธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ภาคเฉพาะที่มีอาวุโสถัดจากรองอธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ และรองอธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ภาคคนที่หนึ่ง อยู่ในวันที่พระธรรมนูญศาลยุติธรรมท้ายพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงดำรงตำแหน่งดังกล่าวได้ต่อไปจนกว่าจะได้รับแต่งตั้งให้ไปดำรงตำแหน่งอื่น แต่ต้องไม่เกินวันที่ ๑๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

ให้ผู้ที่ดำรงตำแหน่งอยู่ตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง มีหน้าที่ช่วยประธานศาลฎีกา ประธานศาลอุทธรณ์ ประธานศาลอุทธรณ์ภาค อธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้น และอธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้น ตามที่ประธานศาลฎีกา ประธานศาลอุทธรณ์ ประธานศาลอุทธรณ์ภาค อธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้น และอธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้น มอบหมายแล้วแต่กรณี

Section 4 The provisions annexed to this Act shall be the law for the organization of the Court of Justice.

Section 5 The Law for the Organization of the Court of Justice annexed hereto shall apply to all cases filed on and from the date of its coming into force, whether the cause of action arose prior to or on the date on which the Law for the Organization of the Court of Justice annexed hereto becomes applicable.

All cases filed prior to the date on which the Law for the Organization of the Court of Justice annexed hereto comes into force shall be subject to the laws applicable prior to the date on which the Law for the Organization of the Court of Justice annexed hereto comes into force until the cases become final, except Section 28, Section 29, Section 30 and Section 31 of the Law for the Organization of the Court of Justice annexed hereto which shall apply to cases in such nature from the 11th day of October, B.E. 2545.

Section 6 Holders of the offices of Vice-President of the Supreme Court and deputy chief judge of court of first instance whose seniority lines next to the third Vice-President of the Supreme Court and the third deputy chief judge of court of first instance and deputy chief judges of regions on the date on which the Law for the Organization of the Court of Justice annexed hereto comes into force shall remain in the said offices until they are appointed to other offices, but not beyond the 11th day of October, B.E. 2545.

Holders of the offices of Deputy Chief Justice of the Court of Appeal and deputy chief justices of regional courts of appeal whose seniority lines next to the first Deputy Chief Justice of the Court of Appeal and the first deputy chief justices of regional courts of appeal on the date on which the Law for the Organization of the Court of Justice annexed hereto comes into force shall remain in the said offices until they are appointed to other offices, but not beyond the 11th day of October, B.E. 2545.

Holders of the offices prescribed in paragraphs one and two shall have duties as designated by the President of the Supreme Court, the President of the Court of Appeal, presidents of regional courts of appeal, chief judges of courts of first instance and chief judges of regions, as the case may be.

มาตรา ๗ บรรดาพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ระเบียบราชการฝ่ายตุลาการ ระเบียบ ข้อบังคับ และบรรดาคำสั่งต่าง ๆ ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมที่ตรา หรือออกโดยอาศัยอำนาจตามพระธรรมนูญศาลยุติธรรมซึ่งได้ใช้บังคับโดย พระราชบัญญัติให้ใช้พระธรรมนูญศาลยุติธรรม พุทธศักราช ๒๔๗๗ ก่อนวันที่ พระธรรมนูญศาลยุติธรรมทำพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้บังคับได้ต่อไป จนกว่าจะมีประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งตามพระธรรมนูญศาลยุติธรรม ทำพระราชบัญญัตินี้ออกใช้บังคับแทน

มาตรา ๘ ให้ประธานศาลฎีการักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

Section 7 All Royal Decrees, Ministerial Regulations, Judicial Regulations, rules and orders of the Minister of Justice enacted or issued by virtue of the Law for the Organization of the Court of Justice enforced by the Act Promulgating the Law for the Organization of the Court of Justice B.E. 2477 (1934) prior to the date on which the Law for the Organization of the Court of Justice annexed hereto comes into force shall remain in effect until announcements, regulations, or orders according to the Law for the Organization of the Court of Justice annexed hereto become effective.

Section 8 The President of the Supreme Court shall be in charge of this Act.

Countersigned by
Chuan Leekpai
Prime Minister

พระธรรมมณเฑียรธรรม

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๑^๓ ศาลยุติธรรมตามพระธรรมมณเฑียรธรรมนี้มีสามชั้น คือ ศาลชั้นต้น ศาลชั้นอุทธรณ์ และศาลฎีกา เว้นแต่จะมีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๒^๔ ศาลชั้นต้น ได้แก่ ศาลแพ่ง ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ศาลแพ่งตลิ่งชัน ศาลแพ่งธนบุรี ศาลแพ่งพระโขนง ศาลแพ่งมีนบุรี ศาลอาญา ศาลอาญากรุงเทพใต้ ศาลอาญาตลิ่งชัน ศาลอาญาธนบุรี ศาลอาญาพระโขนง ศาลอาญามีนบุรี ศาลจังหวัด ศาลแขวง และศาลยุติธรรมอื่นที่พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลนั้นกำหนดให้เป็นศาลชั้นต้น

มาตรา ๓^๕ ศาลชั้นอุทธรณ์ ได้แก่ ศาลอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค และศาลยุติธรรมอื่นที่พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลนั้นกำหนดให้เป็นศาลชั้นอุทธรณ์

มาตรา ๔^๖ ศาลฎีกา ศาลชั้นอุทธรณ์ และศาลชั้นต้น อาจแบ่งส่วนราชการเป็นแผนกหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น และจะให้มีอำนาจในคดีประเภทใดหรือคดีในท้องที่ใด ซึ่งอยู่ในเขตอำนาจของแต่ละศาลนั้นแยกต่างหากโดยเฉพาะก็ได้ โดยให้ออกเป็นประกาศคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรม

^๓มาตรา ๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมมณเฑียรธรรม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

^๔มาตรา ๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมมณเฑียรธรรม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๒

^๕มาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมมณเฑียรธรรม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

^๖มาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมมณเฑียรธรรม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

Law for the Organization of the Court of Justice

Chapter 1 General Provisions

Section 1³ Unless otherwise provided by laws, there shall be three tiers of the Court of Justice under this law; namely, courts of first instance, appellate courts and the Supreme Court.

Section 2⁴ Courts of first instance are the Civil Court, the Bangkok South Civil Court, the Taling Chan Civil Court, the Thon Buri Civil Court, the Phra Khanong Civil Court, the Min Buri Civil Court, the Criminal Court, the Bangkok South Criminal Court, the Taling Chan Criminal Court, the Thon Buri Criminal Court, the Phra Khanong Criminal Court, the Min Buri Criminal Court, provincial courts, Kwaeng court and other courts of justice prescribed by the Act for the establishment of such courts as courts of first instance.

Section 3⁵ Appellate courts are the Court of Appeal, regional courts of appeal, and other courts of justice that the laws establishing the courts prescribe as an appellate court.

Section 4⁶ The Supreme Court, appellate courts and courts of first instance, by announcements of the Judicial Administration Commission, may establish their divisions or units otherwise named and shall have authority over any particular subject matter or cases in any territory under their jurisdiction of such courts exclusively.

³Section 1 is amended by the Additional Amendment of the Law for the Organization of the Court of Justice (No. 5) Act B.E. 2558 (2015)

⁴Section 2 is amended by the Additional Amendment of the Law for the Organization of the Court of Justice (No. 6) Act B.E. 2562 (2019)

⁵Section 3 is amended by the Additional Amendment of the Law for the Organization of the Court of Justice (No. 5) Act B.E. 2558 (2015)

⁶Section 4 is amended by the Additional Amendment of the Law for the Organization of the Court of Justice (No. 5) Act B.E. 2558 (2015)

ศาลชั้นต้นอาจเปิดทำการสาขาในท้องที่อื่นใด และจะให้มีอำนาจในคดีประเภทใดหรือคดีในท้องที่ใด ซึ่งอยู่ในเขตอำนาจของศาลนั้นแยกต่างหากโดยเฉพาะก็ได้ โดยให้ออกเป็นประกาศคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรม

การกำหนดและการเปลี่ยนแปลงสถานที่ตั้งของศาล ให้ออกเป็นประกาศคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรม

ประกาศคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมที่ออกตามความในมาตรานี้เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๕^๗ ให้ประธานศาลฎีกามีหน้าที่วางระเบียบราชการฝ่ายตุลาการของศาลยุติธรรมเพื่อให้กิจการของศาลยุติธรรมดำเนินไปโดยเรียบร้อยและเป็นระเบียบเดียวกัน และให้ประธานศาลฎีกามีอำนาจให้คำแนะนำแก่ผู้พิพากษาในการปฏิบัติตามระเบียบวิธีการต่าง ๆ ที่กำหนดขึ้นโดยกฎหมายหรือโดยประการอื่นให้เป็นไปโดยถูกต้อง

มาตรา ๖ ให้เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมมีอำนาจเสนอความเห็นเกี่ยวกับการจัดตั้งการยุบเลิก หรือการเปลี่ยนแปลงเขตอำนาจศาลของศาลยุติธรรมต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาดำเนินการ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงจำนวน สภาพ สถานที่ตั้ง และเขตอำนาจศาลตามที่จำเป็นเพื่อให้การอำนวยความยุติธรรมแก่ประชาชนเป็นไปโดยเรียบร้อยตลอดราชอาณาจักร

มาตรา ๗ ให้คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมกำหนดจำนวนผู้พิพากษาในศาลยุติธรรมให้เหมาะสมตามความจำเป็นแห่งราชการ

^๗มาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑

A branch of a court of first instance may be established, by announcements of the Judicial Administration Commission, in a territory, and have authority over any particular subject matter or cases in any territory under its jurisdiction.

Fixing and changing the location of a court shall be done by announcements of the Judicial Administration Commission.

The announcement of the Judicial Administration Commission under paragraph one shall come into force after its publication in the Royal Gazette.

Section 5⁷ The President of the Supreme Court shall have duty to issue judicial regulations of the Courts of Justice to ensure their proper functions and for uniformity. In addition, the President of the Supreme Court shall have authority to give advice to judges to duly comply with regulations and rules prescribed by the law or otherwise.

Section 6 The Secretary-General of the Office of the Judiciary, by an approval of the Judicial Administration Commission, shall have power to submit his comments regarding establishment, dissolution or alteration of the jurisdiction of the Court of Justice to the Cabinet for consideration. This shall be done by taking into account number, conditions, locations and court jurisdiction as deemed necessary in order to facilitate good administration of justice to people throughout the Kingdom.

Section 7 The Judicial Administration Commission shall determine a number of judges in the Court of Justice as suitably needed for the judicial services.

⁷ Section 5 is amended by the Additional Amendment of the Law for the Organization of the Court of Justice (No. 3) Act B.E. 2551 (2008)

มาตรา ๘ ให้มีประธานศาลฎีกาประจำศาลฎีกาหนึ่งคน ประธานศาลอุทธรณ์
ประจำศาลอุทธรณ์หนึ่งคน ประธานศาลอุทธรณ์ภาคประจำศาลอุทธรณ์ภาค
ศาลละหนึ่งคน และให้มีอธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้นประจำศาลแพ่ง ศาลแพ่ง
กรุงเทพใต้ ศาลแพ่งตลิ่งชัน ศาลแพ่งธนบุรี ศาลแพ่งพระโขนง ศาลแพ่งมีนบุรี
ศาลอาญา ศาลอาญากรุงเทพใต้ ศาลอาญาตลิ่งชัน ศาลอาญาธนบุรี ศาลอาญา
พระโขนง ศาลอาญามีนบุรี และศาลยุติธรรมอื่นที่พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลนั้น
กำหนดให้เป็นศาลชั้นต้น ศาลละหนึ่งคน กับให้มีรองประธานศาลฎีกาประจำ
ศาลฎีกา รองประธานศาลอุทธรณ์ประจำศาลอุทธรณ์ รองประธานศาลอุทธรณ์ภาค
ประจำศาลอุทธรณ์ภาค และรองอธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้นประจำศาลแพ่ง
ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ศาลแพ่งตลิ่งชัน ศาลแพ่งธนบุรี ศาลแพ่งพระโขนง
ศาลแพ่งมีนบุรี ศาลอาญา ศาลอาญากรุงเทพใต้ ศาลอาญาตลิ่งชัน ศาลอาญาธนบุรี
ศาลอาญาพระโขนง ศาลอาญามีนบุรี และศาลยุติธรรมอื่นที่พระราชบัญญัติ
จัดตั้งศาลนั้นกำหนดให้เป็นศาลชั้นต้น ศาลละหนึ่งคน และในกรณีที่มีความจำเป็น
เพื่อประโยชน์ในทางราชการ คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรม โดยความเห็นชอบ
ของประธานศาลฎีกาจะกำหนดให้มีรองประธานศาลฎีกามากกว่าหนึ่งคนแต่ไม่เกิน
หกคน รองประธานศาลอุทธรณ์ รองประธานศาลอุทธรณ์ภาค หรือรองอธิบดี
ผู้พิพากษาศาลชั้นต้น มากกว่าหนึ่งคนแต่ไม่เกินสามคนก็ได้^๔

เมื่อตำแหน่งประธานศาลฎีกา ประธานศาลอุทธรณ์ ประธานศาลอุทธรณ์ภาค
หรือรองอธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้นว่างลง หรือเมื่อผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวไม่อาจปฏิบัติ
ราชการได้ให้รองประธานศาลฎีกา รองประธานศาลอุทธรณ์ รองประธานศาลอุทธรณ์ภาค
หรือรองอธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้น แล้วแต่กรณี เป็นผู้ทำการแทน ถ้ามีรองประธาน
ศาลฎีกา รองประธานศาลอุทธรณ์ รองประธานศาลอุทธรณ์ภาค หรือรองอธิบดี
ผู้พิพากษาศาลชั้นต้นหลายคน ให้รองประธานศาลฎีกา รองประธานศาลอุทธรณ์

^๔ มาตรา ๘ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญ
ศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๒

Section 8 There shall be one President of the Supreme Court, one President of the Court of Appeal and one president of regional court of appeal each at the regional court of appeal. In addition, there shall be one chief judge of court of first instance, each at the Civil Court, the Bangkok South Civil Court, the Taling Chan Civil Court, the Thon Buri Civil Court, the Phra Khanong Civil Court, the Min Buri Civil Court, the Criminal Court, the Bangkok South Criminal Court, the Taling Chan Criminal Court, the Thon Buri Criminal Court, the Phra Khanong Criminal Court, the Min Buri Criminal Court and other courts of justice prescribed by the Act for the establishment of such courts as courts of first instance. There shall also be one Vice-President of the Supreme Court, one Vice-President of the Court of Appeal, one vice-president of regional court of appeal each at the regional court of appeal and one deputy chief judge of court of first instance, each at the Civil Court, the Bangkok South Civil Court, the Taling Chan Civil Court, the Thon Buri Civil Court, the Phra Khanong Civil Court, the Min Buri Civil Court, the Criminal Court, the Bangkok South Criminal Court, the Taling Chan Criminal Court, the Thon Buri Criminal Court, the Phra Khanong Criminal Court, the Min Buri Criminal Court and other courts of justice prescribed by the Act for the establishment of such courts as courts of first instance. In case of some necessity for the benefit of judicial services, the Judicial Administration Commission, subject to an approval of the President of the Supreme Court, may determine more than one Vice-President of the Supreme Court, but they shall not exceed six, or more than one deputy chief judge of court of first instance, but they shall not exceed three.⁸

When the offices of the President of the Supreme Court, the President of the Court of Appeal, presidents of regional courts of appeal or chief judges of courts of first instance become vacant, or if the holders of the said offices cannot perform their duties, Vice-President of the Supreme Court, the Vice-President of the Court of Appeal, vice-presidents of regional courts of appeal or deputy chief judges of courts of first instance, as the case may be,

⁸ Section 8 paragraph one is amended by the Additional Amendment of the Law for the Organization of the Court of Justice (No. 6) Act B.E. 2562 (2019)

รองประธานศาลอุทธรณ์ภาค หรือรองอธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้นที่มีอาวุโสสูงสุด เป็นผู้ทำการแทน ถ้าผู้ที่มีอาวุโสสูงสุดไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้ผู้ที่มีอาวุโส ถัดลงมาตามลำดับเป็นผู้ทำการแทน^๔

ในกรณีที่ไม่มีผู้ทำการแทนประธานศาลฎีกา ประธานศาลอุทธรณ์ ประธาน ศาลอุทธรณ์ภาค หรืออธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้นตามวรรคสอง หรือมีแต่ไม่อาจ ปฏิบัติราชการได้ ให้ผู้พิพากษาที่มีอาวุโสสูงสุดในศาลนั้นเป็นผู้ทำการแทน ถ้าผู้ที่มีอาวุโสสูงสุดไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้ผู้พิพากษาที่มีอาวุโสถัดลงมา ตามลำดับเป็นผู้ทำการแทน

ในกรณีที่ไม่มีผู้ทำการแทนตามวรรคสาม ประธานศาลฎีกาจะสั่งให้ ผู้พิพากษาคณะหนึ่งเป็นผู้ทำการแทนก็ได้

ผู้พิพากษาอาวุโสหรือผู้พิพากษาประจำศาลจะเป็นผู้ทำการแทนในตำแหน่ง ตามวรรคหนึ่งไม่ได้

มาตรา ๙ ในศาลจังหวัดหรือศาลแขวง ให้มีผู้พิพากษาหัวหน้าศาล ศาลละหนึ่งคน

เมื่อตำแหน่งผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจังหวัดหรือผู้พิพากษาหัวหน้าศาลแขวง วางลง หรือเมื่อผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้ผู้พิพากษา ที่มีอาวุโสสูงสุดในศาลนั้นเป็นผู้ทำการแทน ถ้าผู้ที่มีอาวุโสสูงสุดในศาลนั้นไม่อาจ ปฏิบัติราชการได้ ให้ผู้พิพากษาที่มีอาวุโสถัดลงมาตามลำดับในศาลนั้น เป็นผู้ทำการแทน

^๔ มาตรา ๘ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐

shall act on their behalf. If there are several Vice-Presidents of the Supreme Court, Vice Presidents of the Court of Appeal, vice presidents of regional courts of appeal or deputy chief judges of courts of first instance, the most senior Vice-President of the Supreme Court, Vice President of the Court of Appeal, vice president of each regional court of appeal or deputy chief judge of each court of first instance shall act on behalf thereof. If the most senior justice or judge cannot perform his or her duties, the next most senior justice or judge shall act instead.⁹

In case there is no one acting on behalf of the President of the Supreme Court, the President of the Court of Appeal, presidents of regional courts of appeal or chief judges of courts of first instance as prescribed in paragraph two; or if there is one but he or she cannot perform his or her duties, the most senior justice in that court shall act instead. If the most senior justice cannot perform his or her duties, the next most senior justice shall accordingly act on behalf thereof.

In case there is no one acting on behalf thereof as prescribed in paragraph three, the President of the Supreme Court may order any judge to act instead.

Senior judges or junior judges shall not however act on behalf of the holders of the offices prescribed in paragraph one.

Section 9 In provincial courts or Kwaeng courts, there shall be one chief judge at each court.

When the offices of chief judges of provincial courts or chief judges of Kwaeng courts become vacant, or if the holders of the said offices cannot perform their duties, the most senior judge in that court shall act on behalf thereof. If the most senior judge in that court cannot perform his or her duties, the next most senior judge at the particular court shall accordingly act instead.

⁹Section 8 paragraph two is amended by the Additional Amendment of the Law for the Organization of the Court of Justice (No. 2) Act B.E. 2550 (2007)

ในกรณีที่ไม่มีผู้ทำการแทนตามวรรคสอง ประธานศาลฎีกาจะสั่งให้
ผู้พิพากษาคณหนึ่งเป็นผู้ทำการแทนก็ได้

ผู้พิพากษาอาวุโสหรือผู้พิพากษาประจำศาลจะเป็นผู้ทำการแทนในตำแหน่ง
ตามวรรคหนึ่งไม่ได้

มาตรา ๑๐ ในกรณีที่มีการแบ่งส่วนราชการในศาลฎีกา ศาลชั้นอุทธรณ์
หรือศาลชั้นต้นออกเป็นแผนกหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ให้มีผู้พิพากษา
หัวหน้าแผนกหรือผู้พิพากษาหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น แผนก
หรือหน่วยงานละหนึ่งคน^{๑๐}

เมื่อตำแหน่งผู้พิพากษาหัวหน้าแผนกหรือผู้พิพากษาหัวหน้าหน่วยงาน
ที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามวรรคหนึ่งว่างลง หรือเมื่อผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวไม่อาจ
ปฏิบัติราชการได้ ให้ผู้พิพากษาที่มีอาวุโสสูงสุดในแผนกหรือในหน่วยงานที่เรียกชื่อ
อย่างอื่นนั้นเป็นผู้ทำการแทน ถ้าผู้ที่มีอาวุโสสูงสุดในแผนกหรือในหน่วยงาน
ที่เรียกชื่ออย่างอื่นนั้นไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้ผู้พิพากษาที่มีอาวุโสถัดลงมา
ตามลำดับในแผนกหรือในหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นนั้นเป็นผู้ทำการแทน

ในกรณีที่ไม่มีผู้ทำการแทนตามวรรคสอง ประธานศาลฎีกาจะสั่งให้
ผู้พิพากษาคณหนึ่งเป็นผู้ทำการแทนก็ได้

ผู้พิพากษาอาวุโสหรือผู้พิพากษาประจำศาลจะทำการแทนในตำแหน่ง
ตามวรรคหนึ่งไม่ได้

มาตรา ๑๑ ประธานศาลฎีกา ประธานศาลอุทธรณ์ ประธานศาลอุทธรณ์ภาค
อธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้น และผู้พิพากษาหัวหน้าศาล ต้องรับผิดชอบในราชการ
ของศาลให้เป็นไปโดยเรียบร้อย และให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ด้วย

(๑)^{๑๑} นั่งพิจารณาและพิพากษาคดีใด ๆ ของศาลนั้น หรือเมื่อได้ตรวจ
สำนวนคดีใดแล้วมีอำนาจทำความเห็นแย้งได้

^{๑๐} มาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญ
ศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

^{๑๑} มาตรา ๑๑ (๑) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญ
ศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑

In case there is no one acting on behalf thereof as prescribed in paragraph two, the President of the Supreme Court may order any judge to act on behalf.

Senior judges or junior judges shall not however act on behalf of the holders of the offices prescribed in paragraph one.

Section 10 In case where the Supreme Court, appellate courts or courts of first instance establish their divisions or units otherwise named, there shall be one chief justice or chief judge each at the said division or unit.¹⁰

When the offices of chief justices or chief judges of the divisions or units otherwise named prescribed in paragraph one become vacant, or if the holders of the said offices cannot perform their duties, the most senior justices or judges in such divisions or units shall act on behalf thereof. If the most senior justices or judges in the divisions or units otherwise named cannot perform their duties, the next most senior justices or judges in such divisions or units shall accordingly act instead.

In case there is no one acting on behalf thereof as prescribed in paragraph two, the President of the Supreme Court may order any judge to act instead.

Senior judges or junior judges shall not however act on behalf of the holders of the offices prescribed in paragraph one.

Section 11 The President of the Supreme Court, the President of the Court of Appeal, presidents of regional courts of appeal, chief judges of courts of first instance and chief judges shall be responsible for judicial affairs by ensuring the proper function of the courts and shall also have the following power and duties:

(1) to try and adjudicate cases of such court or give a dissenting opinion after examining the file of any case; ¹¹

¹⁰ Section 10 paragraph one is amended by the Additional Amendment of the Law for the Organization of the Court of Justice (No. 5) Act B.E. 2558 (2015)

¹¹ Section 11 (1) is amended by the Additional Amendment of the Law for the Organization of the Court of Justice (No. 3) Act B.E. 2551 (2008)

(๒) ส่งคำร้องคำขอต่าง ๆ ที่ยื่นต่อตนตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วย
วิธีพิจารณาความ

(๓) ระมัดระวังการใช้ระเบียบวิธีการต่าง ๆ ที่กำหนดขึ้นโดยกฎหมาย
หรือโดยประการอื่นให้เป็นไปโดยถูกต้อง เพื่อให้การพิจารณาพิพากษาคดี
เสร็จเด็ดขาดไปโดยเร็ว

(๔) ให้คำแนะนำแก่ผู้พิพากษาในศาลนั้นในข้อขัดข้องเนื่องในการปฏิบัติ
หน้าที่ของผู้พิพากษา

(๕) ร่วมมือกับเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองในบรรดากิจการอันเกี่ยวกับการ
การจัดวางระเบียบและการดำเนินการงานส่วนธุรการของศาล

(๖) ทำรายงานการคดีและกิจการของศาลส่งตามระเบียบ

(๗) มีอำนาจหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนด

ให้รองประธานศาลฎีกา รองประธานศาลอุทธรณ์ รองประธานศาลอุทธรณ์ภาค
หรือรองอธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้น มีอำนาจตาม (๒) ด้วย และให้มีหน้าที่
ช่วยประธานศาลฎีกา ประธานศาลอุทธรณ์ ประธานศาลอุทธรณ์ภาค หรืออธิบดี
ผู้พิพากษาศาลชั้นต้น แล้วแต่กรณี ตามที่ประธานศาลฎีกา ประธานศาลอุทธรณ์
ประธานศาลอุทธรณ์ภาค หรืออธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้นมอบหมาย

มาตรา ๑๒ ผู้พิพากษาหัวหน้าแผนกหรือผู้พิพากษาหัวหน้าหน่วยงาน
ที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง ต้องรับผิดชอบงานของแผนก
หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นให้เป็นไปโดยเรียบร้อยตามที่กำหนดไว้ในประกาศ
คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมที่ได้จัดตั้งแผนกหรือหน่วยงานที่เรียกชื่อ
อย่างอื่นนั้น และต้องปฏิบัติตามคำสั่งของประธานศาลฎีกา ประธานศาลอุทธรณ์
ประธานศาลอุทธรณ์ภาค อธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้น หรือผู้พิพากษาหัวหน้าศาลนั้น

(2) to issue order to requests or motions submitted to them according to the provisions of procedural law;

(3) to carefully apply rules and regulations prescribed by virtue of the law or otherwise in order to ensure that trial and adjudication of cases is expeditiously concluded;

(4) to provide suggestions to judges of the courts in regard to obstacles relating to the performances of their duties;

(5) to coordinate with administrative officers in all matters pertaining to the determination of regulations and administrative works of the courts;

(6) to submit reports of cases and judicial affairs of the courts as prescribed in the regulations;

(7) to have other power and duties as prescribed by the laws.

Vice-President of the Supreme Court, Vice-President of the Court of Appeal, Vice-President of regional courts of appeal or deputy chief judges of courts of first instance shall have power prescribed in (2) as well. They shall also have duties to assist the President of the Supreme Court, the President of the Court of Appeal, the President of regional courts of appeal or chief judges of courts of first instance, as the case may be, as designated by the President of the Supreme Court, the President of the Court of Appeal, the President of regional courts of appeal or chief judges of courts of first instance.

Section 12 Chief justices or chief judges of the divisions or units otherwise named under paragraph one of Section 10 shall be responsible to ensure proper functions of the said divisions or units otherwise named as stipulated in the announcement of the Judicial Administration Commission which establishes such divisions or units. They shall also comply with orders of the President of the Supreme Court, the President of the Court of Appeal, presidents of regional courts of appeal, chief judges of courts of first instance or chief judges of the courts.

มาตรา ๑๓^{๑๒} ให้มีอธิบดีผู้พิพากษามาตร ภาคละหนึ่งคน จำนวนเก้าภาค มีสถานที่ตั้งและเขตอำนาจตามที่คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา กับให้มีรองอธิบดีผู้พิพากษามาตร ภาคละสามคน ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในทางราชการ คณะกรรมการบริหาร ศาลยุติธรรมโดยความเห็นชอบของประธานศาลฎีกาจะกำหนดให้มีรองอธิบดี ผู้พิพากษามาตรมากกว่าสามคนแต่ไม่เกินหกคนก็ได้

เมื่อตำแหน่งอธิบดีผู้พิพากษามาตรว่างลง หรือเมื่อผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้รองอธิบดีผู้พิพากษามาตรที่มีอาวุโสสูงสุดเป็นผู้ทำการแทน ถ้าผู้ที่มีอาวุโสสูงสุดไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้ผู้ที่มีอาวุโสถัดลงมาตามลำดับ เป็นผู้ทำการแทน

ในกรณีที่ไม่มีผู้ทำการแทนตามวรรคสอง ประธานศาลฎีกาจะสั่งให้ ผู้พิพากษาคนหนึ่งเป็นผู้ทำการแทนก็ได้

ผู้พิพากษาอาวุโสหรือผู้พิพากษาประจำศาลจะเป็นผู้ทำการแทนในตำแหน่ง ตามวรรคหนึ่งไม่ได้

มาตรา ๑๔ ให้อธิบดีผู้พิพากษามาตรเป็นผู้พิพากษาในศาลที่อยู่ใน เขตอำนาจด้วยผู้หนึ่ง โดยให้มีอำนาจและหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง และให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) สั่งให้หัวหน้าสำนักงานประจำศาลยุติธรรมรายงานเกี่ยวกับคดี หรือรายงานกิจการอื่นของศาลที่อยู่ในเขตอำนาจของตน

(๒) ในกรณีจำเป็นจะสั่งให้ผู้พิพากษาคณใดคนหนึ่งในศาลที่อยู่ใน เขตอำนาจของตนไปช่วยทำงานชั่วคราวมีกำหนดไม่เกินสามเดือนในอีกศาลหนึ่ง โดยความยินยอมของผู้พิพากษานั้นก็ได้ แล้วรายงานไปยังประธานศาลฎีกาทันที

^{๑๒} มาตรา ๑๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๕

Section 13¹² There shall be one chief judge of region each at the region for a total of nine regions having locations and jurisdiction as stipulated by the Judicial Administration Commission as announced in the Royal Gazette. There shall also be three deputy chief judges of region for each region. In case of necessity for the interest of judicial administration, the Judicial Administration Commission may, with the approval of the President of the Supreme Court, fix the number of deputy chief judges of region in a region to be more than three, but not more than six.

When the offices of chief judges of regions become vacant, or if chief judges of regions cannot perform their duties, the deputy chief judge with the highest seniority shall act on his behalf. If the deputy chief judge with the highest seniority cannot perform his duties, the other deputy chief judges, according to the order of seniority, will act on behalf of the chief judge of region.

In case where there is no judge who can act on behalf according to paragraph two, the President of the Supreme Court may order a judge to act on behalf.

Senior judges or junior judges shall not however act on behalf of those holding the offices prescribed in paragraph one.

Section 14 The chief judge of region shall also be a judge of the courts under his or her jurisdiction, having power and duties as prescribed in paragraph one of Section 11, as well as the following power and duties:

(1) to order Registrars of Administrative Offices of the courts to report cases or other affairs of the courts in his or her jurisdiction;

(2) in case of necessity, to order any judge of the courts in his or her jurisdiction to temporarily assist in performing duties at another court for not more than three months subject to consent of the judge, and then report immediately to the President of the Supreme Court.

¹² Section 13 is amended by the Additional Amendment of the Law for the Organization of the Court of Justice (No. 4) Act B.E. 2555 (2012)

ให้รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลเป็นผู้พิพากษาในศาลที่อยู่ในเขตอำนาจด้วย โดยให้มีอำนาจตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง (๒) และให้มีหน้าที่ช่วยอธิบดีผู้พิพากษาศาลตามที่อธิบดีผู้พิพากษาศาลมอบหมาย^{๑๓}

หมวด ๒

เขตอำนาจศาล

มาตรา ๑๕ ห้ามมิให้ศาลยุติธรรมศาลใดศาลหนึ่งรับคดีซึ่งศาลยุติธรรมอื่นได้ส่งรับประทับฟ้องโดยชอบแล้วไว้พิจารณาพิพากษา เว้นแต่คดีนั้นจะได้โอนมาตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความหรือตามพระธรรมมัญญสาลยุตีธรรม

มาตรา ๑๖ ศาลชั้นต้นมีเขตตามที่พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลนั้นกำหนดไว้ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงเขตอำนาจศาลเพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา^{๑๔}

ศาลแพ่งและศาลอาญา มีเขตตลอดท้องที่กรุงเทพมหานคร นอกจากท้องที่ที่อยู่ในเขตของศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ศาลแพ่งตลิ่งชัน ศาลแพ่งธนบุรี ศาลแพ่งพระโขนง ศาลแพ่งมีนบุรี ศาลอาญากรุงเทพใต้ ศาลอาญาตลิ่งชัน ศาลอาญาธนบุรี ศาลอาญาพระโขนง ศาลอาญามีนบุรี และศาลยุติธรรมอื่นตามที่พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลนั้นกำหนดไว้^{๑๕}

^{๑๓} มาตรา ๑๔ วรรคสอง เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมมัญญสาลยุตีธรรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๕

^{๑๔} มาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมมัญญสาลยุตีธรรม พ.ศ. ๒๕๕๐

^{๑๕} มาตรา ๑๖ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมมัญญสาลยุตีธรรม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๒

The deputy chief judges of region shall be deemed to be judges of the courts within the region, and empowered to act in accordance with Section 11 paragraph one (2), and have the duties to assist the chief judge of region in accordance with the assignment from the chief judge of region.¹³

Chapter 2

Jurisdiction of Courts

Section 15 No Court of Justice shall accept for trial and adjudication a case which has already been duly accepted by another Court of Justice, unless the case has been transferred according to the provisions of the procedural law or the law for the organization of the Court of Justice.

Section 16 Courts of first instance shall have jurisdiction as prescribed by the Act for the establishment of the courts. In case where there is a necessity to change the jurisdiction of a court for the interest of justice, a royal decree shall be enacted.¹⁴

The Civil Court and the Criminal Court shall have jurisdiction throughout Bangkok Metropolis, except territories within the jurisdiction of the Bangkok South Civil Court, the Taling Chan Civil Court, the Thon Buri Civil Court, the Phra Khanong Civil Court, the Min Buri Civil Court, the Bangkok South Criminal Court, the Taling Chan Criminal Court, the Thon Buri Criminal Court, the Phra Khanong Criminal Court, the Min Buri Criminal Court and other courts of justice as prescribed by the Act for the establishment of the courts.¹⁵

¹³ Section 14 paragraph two is added by the Additional Amendment of the Law for the Organization of the Court of Justice (No. 4) Act B.E. 2555 (2012)

¹⁴ Section 16 paragraph one is amended by the Additional Amendment of the Law for the Organization of the Court of Justice Act B.E. 2550 (2007)

¹⁵ Section 16 paragraph two is amended by the Additional Amendment of the Law for the Organization of the Court of Justice (No. 6) Act B.E. 2562 (2019)

ในกรณีที่มีการยื่นฟ้องคดีต่อศาลแพ่งหรือศาลอาญา และคดีนั้นเกิดขึ้นนอกเขตของศาลแพ่งหรือศาลอาญา ศาลแพ่งหรือศาลอาญา แล้วแต่กรณี อาจใช้ดุลพินิจยอมรับไว้พิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งโอนคดีไปยังศาลยุติธรรมอื่นที่มีเขตอำนาจ

มาตรา ๑๗ ศาลแขวงมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดี และมีอำนาจทำการไต่สวน หรือมีคำสั่งใด ๆ ซึ่งผู้พิพากษาคนเดียวมีอำนาจตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง

มาตรา ๑๘^{๑๖} ภายใต้บังคับมาตรา ๑๙/๑ ศาลจังหวัดมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีแพ่งและคดีอาญาทั้งปวงที่มีได้อยู่ในอำนาจของศาลยุติธรรมอื่น

มาตรา ๑๙^{๑๗} ศาลแพ่ง ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ศาลแพ่งตลิ่งชัน ศาลแพ่งธนบุรี ศาลแพ่งพระโขนง และศาลแพ่งมีนบุรีมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีแพ่งทั้งปวง และคดีอื่นใดที่มีได้อยู่ในอำนาจของศาลยุติธรรมอื่น

ศาลอาญา ศาลอาญากรุงเทพใต้ ศาลอาญาตลิ่งชัน ศาลอาญาธนบุรี ศาลอาญาพระโขนง และศาลอาญามีนบุรีมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีอาญาทั้งปวงที่มีได้อยู่ในอำนาจของศาลยุติธรรมอื่น รวมทั้งคดีอื่นใดที่มีกฎหมายบัญญัติให้อยู่ในอำนาจของศาลที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีอาญา แล้วแต่กรณี

^{๑๖} มาตรา ๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

^{๑๗} มาตรา ๑๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๒

In case where a suit is filed with the Civil Court or the Criminal Court and the case arose outside the territorial jurisdiction of the Civil Court or the Criminal Court, such the Civil Court or Criminal Court, as the case may be, may exercise its discretion to accept the case for trial and adjudication or to order a transfer of the case to other courts of justice having jurisdiction.

Section 17 Kwaeng courts shall have power to try and adjudicate cases and to conduct an inquiry or issue any order for which a single judge is competent as prescribed in Section 24 and Section 25, paragraph one.

Section 18¹⁶ Subject to the provision of Section 19/1, provincial courts shall have power to try and adjudicate all civil and criminal cases not subject to the jurisdiction of other courts of justice.

Section 19¹⁷ The Civil Court, the Bangkok South Civil Court, the Taling Chan Civil Court, the Thon Buri Civil Court, the Phra Khanong Civil Court and the Min Buri Civil Court shall have power to try and adjudicate all civil cases and any other case not subject to the jurisdiction of other courts of justice.

The Criminal Court, the Bangkok South Criminal Court, the Taling Chan Criminal Court, the Thon Buri Criminal Court, the Phra Khanong Criminal Court and the Min Buri Criminal Court shall have power to try and adjudicate all criminal cases not subject to the jurisdiction of other courts of justice, including any other case prescribed by the law to be subject to the jurisdiction of the courts having authority to try and adjudicate criminal cases, as the case may be.

¹⁶ Section 18 is amended by the Additional Amendment of the Law for the Organization of the Court of Justice (No. 5) Act B.E. 2558 (2015)

¹⁷ Section 19 is amended by the Additional Amendment of the Law for the Organization of the Court of Justice (No. 6) Act B.E. 2562 (2019)

มาตรา ๑๙/๑^{๑๔} บรรดาคดีซึ่งเกิดขึ้นในเขตศาลแขวงและอยู่ในอำนาจของศาลแขวงนั้น ถ้ายื่นฟ้องต่อศาลแพ่ง ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ศาลแพ่งตลิ่งชัน ศาลแพ่งธนบุรี ศาลแพ่งพระโขนง ศาลแพ่งมีนบุรี ศาลอาญา ศาลอาญากฎหมาย ศาลอาญาตลิ่งชัน ศาลอาญาธนบุรี ศาลอาญาพระโขนง ศาลอาญามีนบุรี หรือศาลจังหวัด ให้อยู่ในดุลพินิจของศาลดังกล่าวที่จะยอมรับพิจารณาคดีใดคดีหนึ่งที่ยื่นฟ้องเช่นนั้นหรือมีคำสั่งโอนคดีไปยังศาลแขวงที่มีเขตอำนาจก็ได้ และไม่ว่ากรณีจะเป็นประการใด หากศาลแพ่ง ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ศาลแพ่งตลิ่งชัน ศาลแพ่งธนบุรี ศาลแพ่งพระโขนง ศาลแพ่งมีนบุรี ศาลอาญา ศาลอาญากฎหมาย ศาลอาญาตลิ่งชัน ศาลอาญาธนบุรี ศาลอาญาพระโขนง ศาลอาญามีนบุรี หรือศาลจังหวัด ได้มีคำสั่งรับฟ้องคดีเช่นนั้นไว้แล้ว ให้ศาลดังกล่าวพิจารณาพิพากษาคดีนั้นต่อไป

ในกรณีที่ขณะยื่นฟ้องคดีนั้นเป็นคดีที่อยู่ในอำนาจศาลแพ่ง ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ศาลแพ่งตลิ่งชัน ศาลแพ่งธนบุรี ศาลแพ่งพระโขนง ศาลแพ่งมีนบุรี ศาลอาญา ศาลอาญากฎหมาย ศาลอาญาตลิ่งชัน ศาลอาญาธนบุรี ศาลอาญาพระโขนง ศาลอาญามีนบุรี หรือศาลจังหวัดอยู่แล้ว แม้ต่อมาจะมีพฤติการณ์เปลี่ยนแปลงไปทำให้คดีนั้นเป็นคดีที่อยู่ในอำนาจของศาลแขวง ก็ให้ศาลดังกล่าวพิจารณาพิพากษาคดีนั้นต่อไป

มาตรา ๒๐ ศาลยุติธรรมอื่นมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีตามที่พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลนั้นหรือกฎหมายอื่นกำหนดไว้

มาตรา ๒๑ ศาลอุทธรณ์มีเขตตลอดท้องที่ที่มีได้อยู่ในเขตศาลอุทธรณ์ภาค

^{๑๔} มาตรา ๑๙/๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๒

Section 19/1¹⁸ If a case that occurs in the territorial jurisdiction of a Kwaeng court, and falls within the authority of such court has been filed with the Civil Court, the Bangkok South Civil Court, the Taling Chan Civil Court, the Thon Buri Civil Court, the Phra Khanong Civil Court, the Min Buri Civil Court, the Criminal Court, the Bangkok South Criminal Court, the Taling Chan Criminal Court, the Thon Buri Criminal Court, the Phra Khanong Criminal Court, the Min Buri Criminal Court or a provincial court, the court where the case is filed shall have discretion whether to accept the case, or transfer it to the competent Kwaeng court. In any case, if the Civil Court, the Bangkok South Civil Court, the Taling Chan Civil Court, the Thon Buri Civil Court, the Phra Khanong Civil Court, the Min Buri Civil Court, the Criminal Court, the Bangkok South Criminal Court, the Taling Chan Criminal Court, the Thon Buri Criminal Court, the Phra Khanong Criminal Court, the Min Buri Criminal Court or the provincial court has already issued an order accepting the case, such court shall try and adjudicate the case.

If, at the time of the filing, a case is within the jurisdiction of the Civil Court, the Bangkok South Civil Court, the Taling Chan Civil Court, the Thon Buri Civil Court, the Phra Khanong Civil Court, the Min Buri Civil Court, the Criminal Court, the Bangkok South Criminal Court, the Taling Chan Criminal Court, the Thon Buri Criminal Court, the Phra Khanong Criminal Court, the Min Buri Criminal Court or a provincial court, the court where the case is filed shall try and adjudicate the case, regardless of the change in circumstances that may render the case within the jurisdiction of a Kwaeng court.

Section 20 Other courts of justice shall have power to try and adjudicate cases as prescribed by the Act for the establishment of the court or other laws.

Section 21 The Court of Appeal shall have jurisdiction throughout the territories not subject to regional courts of appeal.

¹⁸ Section 19/1 is amended by the Additional Amendment of the Law for the Organization of the Court of Justice (No. 6) Act B.E. 2562 (2019)

ในกรณีที่มีการยื่นอุทธรณ์คดีต่อศาลอุทธรณ์ และคดีนั้นอยู่นอกเขตของศาลอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์อาจใช้ดุลพินิจยอมรับไว้พิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งโอนคดีนั้นไปยังศาลอุทธรณ์ภาคที่มีเขตอำนาจ

มาตรา ๒๒ ศาลอุทธรณ์และศาลอุทธรณ์ภาคมีอำนาจพิจารณาพิพากษาบรรดาคดีที่อุทธรณ์คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลชั้นต้น ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการอุทธรณ์ และว่าด้วยเขตอำนาจศาล และมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณายืนตาม แก้ไข กลับ หรือยกคำพิพากษาของศาลชั้นต้นที่พิพากษาลงโทษประหารชีวิตหรือจำคุกตลอดชีวิต ในเมื่อคดีนั้นได้ส่งขึ้นมายังศาลอุทธรณ์และศาลอุทธรณ์ภาคตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

(๒) วินิจฉัยชี้ขาดคำร้องคำขอที่ยื่นต่อศาลอุทธรณ์หรือศาลอุทธรณ์ภาคตามกฎหมาย

(๓) วินิจฉัยชี้ขาดคดีที่ศาลอุทธรณ์และศาลอุทธรณ์ภาคมีอำนาจวินิจฉัยได้ตามกฎหมายอื่น

มาตรา ๒๓ ศาลฎีกามีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีที่รัฐธรรมนูญหรือกฎหมายบัญญัติให้เสนอต่อศาลฎีกาได้โดยตรง และคดีที่อุทธรณ์หรือฎีกาคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ หรือศาลอุทธรณ์ภาคตามที่กฎหมายบัญญัติ เว้นแต่กรณีที่ศาลฎีกาเห็นว่าข้อกฎหมายหรือข้อเท็จจริงที่อุทธรณ์หรือฎีกานั้นจะไม่เป็นสาระอันควรแก่การพิจารณา ศาลฎีกามีอำนาจไม่รับคดีไว้พิจารณาพิพากษาได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกากำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา^{๑๙}

คดีที่ศาลฎีกาได้พิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งแล้ว คู่ความไม่มีสิทธิที่จะทูลเกล้าฯ ถวายฎีกาคัดค้านคดีนั้นต่อไป

^{๑๙} มาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑

In case where an appeal of case is filed with the Court of Appeal while such the case is not within the territorial jurisdiction of the Court of Appeal, the Court of Appeal may exercise its discretion to accept the case for trial and adjudication or to order a transfer of the case to a regional court of appeal having jurisdiction.

Section 22 The Court of Appeal and regional courts of appeal shall have power to try and adjudicate cases which appeal against judgments or orders of courts of first instance according to the provisions prescribed in the laws on appeal and jurisdiction of courts and shall have the following power:

(1) to render judgments affirming, amending, reversing or dismissing judgments of courts of first instance imposing death penalty or life imprisonment if the cases are referred to the Court of Appeal and regional courts of appeal as prescribed by the law on criminal procedure;

(2) to render decisions on requests or motions submitted to the Court of Appeal and regional courts of appeal according to the law;

(3) to render judgments to cases which the Court of Appeal and regional courts of appeal are competent to adjudicate by virtue of other laws.

Section 23 The Supreme Court shall have power to try and adjudicate cases in which are directly filed to the Supreme Court as prescribed by the constitution or the law and cases in which judgments or orders of courts of first instance, the Court of Appeal and regional courts of appeal are appealed as prescribed by the law. Except for cases in which provisions of law or matters of fact for appeal or *Dika* appeal are deemed inessential for consideration by the Supreme Court, the Supreme Court shall have power to reject such case following the regulation prescribed by the plenary session of the Supreme Court and this shall be announced in the Royal Gazette.¹⁹

No party to any case which has already been tried and adjudicated or ordered by the Supreme Court is entitled to submit to the King any further *Dika* appeal against the judgment of such case.

¹⁹ Section 23 paragraph one is amended by the Additional Amendment of the Law for the Organization of the Court of Justice (No. 3) Act B.E. 2551 (2008)

หมวด ๓ องค์คณะผู้พิพากษา

มาตรา ๒๔ ให้ผู้พิพากษาคนหนึ่งมีอำนาจดังต่อไปนี้

- (๑) ออกหมายเรียก หมายอาญา หรือหมายสั่งให้ส่งคนมาจากหรือไปยังจังหวัดอื่น
- (๒) ออกคำสั่งใด ๆ ซึ่งมีใช่เป็นไปในทางวินิจฉัยชี้ขาดข้อพิพาทแห่งคดี

มาตรา ๒๕ ในศาลชั้นต้น ผู้พิพากษาคนเดียวเป็นองค์คณะมีอำนาจเกี่ยวแก่คดีซึ่งอยู่ในอำนาจของศาลนั้น ดังต่อไปนี้

- (๑) ไต่สวนและวินิจฉัยชี้ขาดคำร้องหรือคำขอที่ยื่นต่อศาลในคดีทั้งปวง
 - (๒) ไต่สวนและมีคำสั่งเกี่ยวกับวิธีการเพื่อความปลอดภัย
 - (๓) ไต่สวนมูลฟ้องและมีคำสั่งในคดีอาญา
 - (๔) พิจารณาพิพากษาคดีแพ่ง ซึ่งราคาทรัพย์สินที่พิพาทหรือจำนวนเงินที่ฟ้องไม่เกินสามแสนบาท ราคาทรัพย์สินที่พิพาทหรือจำนวนเงินดังกล่าวอาจขยายได้โดยการตราเป็นพระราชกฤษฎีกา
 - (๕) พิจารณาพิพากษาคดีอาญา ซึ่งกฎหมายกำหนดอัตราโทษอย่างสูงไว้ให้จำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ แต่จะลงโทษจำคุกเกินหกเดือน หรือปรับเกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ซึ่งโทษจำคุกหรือปรับอย่างใดอย่างหนึ่งหรือทั้งสองอย่างเกินอัตราที่กล่าวมาแล้วไม่ได้
- ผู้พิพากษาประจำศาลไม่มีอำนาจตาม (๓) (๔) หรือ (๕)

มาตรา ๒๖ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๕ ในการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลชั้นต้น นอกจากศาลแขวงและศาลยุติธรรมอื่นซึ่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลนั้นกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ต้องมีผู้พิพากษาอย่างน้อยสองคน และต้องไม่เป็นผู้พิพากษาประจำศาลเกินหนึ่งคน จึงเป็นองค์คณะที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีแพ่งหรือคดีอาญาทั้งปวง

Chapter 3

Panel of Judges

Section 24 A judge shall have the following power:

- (1) to issue summons, criminal warrants or writs to order persons from or to other provinces;
- (2) to issue any order which does not dispose of the matter in dispute in the case.

Section 25 In courts of first instance, a single judge shall form a panel having the following power in relation to cases within the jurisdiction of the courts:

- (1) to make inquiries and render decisions as to requests or motions submitted to the courts in all cases;
- (2) to conduct an inquiry and issue orders with respect to measures of safety;
- (3) to hold preliminary examinations and issue orders in criminal cases;
- (4) to try and adjudicate civil cases in which the value of property in dispute or the amount of claims does not exceed 300,000 baht. Such value of property in dispute or the amount of claims may be increased by an enactment of a Royal Decree;
- (5) to try and adjudicate criminal cases of which a maximum punishment provided by law does not exceed three years imprisonment or 60,000 baht fine or both imprisonment and fine, provided that no punishment exceeding six months imprisonment or 10,000 baht fine or both imprisonment and fine, both or any of which exceeds the mentioned rate, may be imposed.

Junior judges shall not have power as prescribed in (3), (4) or (5).

Section 26 Subject to Section 25, at a trial and adjudication of courts of first instance, except Kwaeng courts and other courts of justice provided otherwise by the Act for the establishment of the courts, there shall be at least two judges to form a panel in which no more than one judge shall be a junior judge to form a panel empowered to try and adjudicate all civil or criminal cases.

มาตรา ๒๓ ในการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค หรือศาลฎีกา ต้องมีผู้พิพากษาอย่างน้อยสามคน จึงเป็นองค์คณะที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีได้

ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค และผู้พิพากษาศาลฎีกา ที่เข้าประชุมใหญ่ในศาลนั้นหรือในแผนกคดีของศาลดังกล่าว เมื่อได้ตรวจสำนวนคดีที่ประชุมใหญ่หรือที่ประชุมแผนกคดีแล้ว มีอำนาจพิพากษาหรือทำคำสั่งคดีนั้นได้ และเฉพาะในศาลอุทธรณ์หรือศาลอุทธรณ์ภาคมีอำนาจหาความเห็นแย้งได้ด้วย

มาตรา ๒๔ ในระหว่างการพิจารณาคดีใด หากมีเหตุสุดวิสัยหรือมีเหตุจำเป็นอื่นอันมิอาจก้าวล่วงได้ ทำให้ผู้พิพากษาซึ่งเป็นองค์คณะในการพิจารณาคดีนั้นไม่อาจจะนั่งพิจารณาคดีต่อไป ให้ผู้พิพากษาดังต่อไปนี้นั่งพิจารณาคดีนั้นแทนต่อไปได้

(๑) ในศาลฎีกา ได้แก่ ประธานศาลฎีกา หรือรองประธานศาลฎีกา หรือผู้พิพากษาในศาลฎีกาซึ่งประธานศาลฎีกามอบหมาย

(๒) ในศาลอุทธรณ์หรือศาลอุทธรณ์ภาค ได้แก่ ประธานศาลอุทธรณ์ ประธานศาลอุทธรณ์ภาค หรือรองประธานศาลอุทธรณ์ รองประธานศาลอุทธรณ์ภาค หรือผู้พิพากษาในศาลอุทธรณ์หรือศาลอุทธรณ์ภาคซึ่งประธานศาลอุทธรณ์หรือประธานศาลอุทธรณ์ภาค แล้วแต่กรณี มอบหมาย

(๓)^{๒๐} ในศาลชั้นต้น ได้แก่ อธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้น อธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้น ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลหรือรองอธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้น รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้น หรือผู้พิพากษาในศาลชั้นต้นของศาลนั้น ซึ่งอธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้น อธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้น หรือผู้พิพากษาหัวหน้าศาล แล้วแต่กรณี มอบหมาย

ให้ผู้ทำการแทนในตำแหน่งต่าง ๆ ตามมาตรา ๘ มาตรา ๙ และมาตรา ๑๓ มีอำนาจตาม (๑) (๒) และ (๓) ด้วย

^{๒๐} มาตรา ๒๔ (๓) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมมณเฑียรธรรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๕

Section 27 At a trial and adjudication of the Court of Appeal, regional courts of appeal or the Supreme Court, there shall be at least three justices to form a panel empowered to try and adjudicate cases.

Justices of the Court of Appeal, regional courts of appeal and the Supreme Court attending a plenary session or a division meeting of those courts, after examining the file of such case in the plenary session or the division meeting, shall have power to render a judgment or issue an order of the case, particularly at the Court of Appeal and regional courts of appeal, the justices shall also have power to render dissenting opinion.

Section 28 During a trial of any case, should there be force majeure or any other unavoidable necessity preventing the justice in the panel from further sitting in the trial, the following justices shall pursue to sit in the trial of such case:

(1) at the Supreme Court, the President or Vice-President of the Supreme Court or justices in such Court designated by the President of the Supreme Court;

(2) at the Court of Appeal or regional courts of appeal, the President of the Court of Appeal, presidents of regional courts of appeal, or Vice-Presidents of the Court of Appeal, vice-presidents of regional courts of appeal or justices in the Court of Appeal or regional courts of appeal designated by the President of the Court of Appeal or presidents of regional courts of appeal, as the case may be;

(3) ²⁰ at courts of first instance, chief judges of courts of first instance, chief judges of regions, chief judges, or deputy chief judges of courts of first instance, deputy chief judges of regions, or judges in such courts of first instance designated by chief judges of courts of first instance, chief judges of regions or chief judges, as the case may be.

Those acting on behalf of the offices in Section 8, 9 and 13 shall also have power according to (1), (2) and (3).

²⁰ Section 28 (3) is amended by the Additional Amendment of the Law for the Organization of the Court of Justice (No. 4) Act B.E. 2555 (2012)

มาตรา ๒๙ ในระหว่างการทำคำพิพากษาคดีใด หากมีเหตุสุดวิสัย หรือเหตุจำเป็นอื่นอันมิอาจก้าวล่วงได้ ทำให้ผู้พิพากษาซึ่งเป็นองค์คณะในการ พิจารณาคดีนั้นไม่อาจจะทำคำพิพากษาในคดีนั้นต่อไปได้ ให้ผู้พิพากษาดังต่อไปนี้ มีอำนาจลงลายมือชื่อทำคำพิพากษา และเฉพาะในศาลอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค และศาลชั้นต้น มีอำนาจทำความเห็นแย้งได้ด้วย ทั้งนี้ หลังจากได้ตรวจสอบสำนวนคดี นั้นแล้ว

(๑) ในศาลฎีกา ได้แก่ ประธานศาลฎีกาหรือรองประธานศาลฎีกา

(๒) ในศาลอุทธรณ์หรือศาลอุทธรณ์ภาค ได้แก่ ประธานศาลอุทธรณ์ ประธานศาลอุทธรณ์ภาค รองประธานศาลอุทธรณ์ หรือรองประธานศาลอุทธรณ์ภาค แล้วแต่กรณี

(๓)^{๒๑} ในศาลชั้นต้น ได้แก่ อธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้น อธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้น รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้น รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้น หรือผู้พิพากษาหัวหน้าศาล แล้วแต่กรณี

ให้ผู้ทำการแทนในตำแหน่งต่าง ๆ ตามมาตรา ๘ มาตรา ๙ และมาตรา ๑๓ มีอำนาจตาม (๑) (๒) และ (๓) ด้วย

มาตรา ๓๐ เหตุจำเป็นอื่นอันมิอาจก้าวล่วงได้ตามมาตรา ๒๘ และมาตรา ๒๙ หมายถึง กรณีที่ผู้พิพากษาซึ่งเป็นองค์คณะนั่งพิจารณาคดีนั้น พ้นจากตำแหน่งที่ดำรงอยู่หรือถูกคัดค้านและถอนตัวไป หรือไม่อาจปฏิบัติราชการ จนไม่สามารถนั่งพิจารณาหรือทำคำพิพากษาในคดีนั้นได้

มาตรา ๓๑ เหตุจำเป็นอื่นอันมิอาจก้าวล่วงได้ตามมาตรา ๒๘ และมาตรา ๒๙ นอกจากที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๐ แล้ว ให้หมายความรวมถึง กรณีดังต่อไปนี้ด้วย

^{๒๑} มาตรา ๒๙ (๓) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๕

Section 29 During an adjudication of any case, should there be *force majeure* or any other unavoidable necessity preventing the justice who forms a panel of the trial from further adjudicating such case, the following justices shall be empowered to sign in the judgment, particularly at the Court of Appeal, regional courts of appeal and courts of first instance to render their dissenting opinion, after examining the file of such case:

(1) at the Supreme Court, the President or Vice-Presidents of the Supreme Court;

(2) at the Court of Appeal or regional courts of appeal, the President of the Court of Appeal, presidents of regional courts of appeal, Vice-Presidents of the Court of Appeal or vice-presidents of regional courts of appeal, as the case may be;

(3)²¹ at courts of first instance, chief judges of courts of first instance, chief judges of regions, deputy chief judges of courts of first instance, deputy chief judges of regions, or chief judges, as the case may be.

Those acting in such offices in Section 8, 9 and 13 shall also have power according to (1), (2) and (3).

Section 30 Any other unavoidable necessity prescribed in Section 28 and Section 29 shall be a case where the justice who forms the panel of a trial is removed from his or her office or is challenged and thereby withdraws himself or herself or who cannot perform his or her duties to the extent that he or she cannot sit in the trial or render judgment of the case.

Section 31 The unavoidable necessity according to Section 28 and Section 29, in addition to those prescribed in Section 30, it shall also include the following cases:

²¹ Section 29 (3) is amended by the Additional Amendment of the Law for the Organization of the Court of Justice (No. 4) Act B.E. 2555 (2012)

(๑) กรณีที่ผู้พิพากษาคนเดียวได้ส่วนมูลฟ้องคดีอาญาแล้วเห็นว่าควรพิพากษายกฟ้อง แต่คดีนั้นมีอัตราโทษตามที่กฎหมายกำหนดเกินกว่าอัตราโทษตามมาตรา ๒๕ (๕)

(๒) กรณีที่ผู้พิพากษาคนเดียวพิจารณาคดีอาญาตามมาตรา ๒๕ (๕) แล้วเห็นว่าควรพิพากษาลงโทษจำคุกเกินกว่าหกเดือน หรือปรับเกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ซึ่งโทษจำคุกหรือปรับนั้นอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือทั้งสองอย่างเกินอัตราดังกล่าว

(๓) กรณีที่คำพิพากษาหรือคำสั่งคดีแพ่งเรื่องใดของศาลนั้นจะต้องกระทำโดยองค์คณะซึ่งประกอบด้วยผู้พิพากษาหลายคน และผู้พิพากษาในองค์คณะนั้นมีความเห็นแย้งกันจนหาเสียงข้างมากมิได้

(๔) กรณีที่ผู้พิพากษาคนเดียวพิจารณาคดีแพ่งตามมาตรา ๒๕ (๔) ไปแล้วต่อมาปรากฏว่าราคาทรัพย์สินที่พิพาทหรือจำนวนเงินที่ฟ้องเกินกว่าอำนาจพิจารณาพิพากษาของผู้พิพากษาคนเดียว

หมวด ๔

การจ่าย การโอน และการเรียกคืนสำนวนคดี

มาตรา ๓๒ ให้ประธานศาลฎีกา ประธานศาลอุทธรณ์ ประธานศาลอุทธรณ์ภาค อธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้น ผู้พิพากษาหัวหน้าศาล หรือผู้พิพากษาหัวหน้าแผนกคดีในแต่ละศาล แล้วแต่กรณี รับผิดชอบในการจ่ายสำนวนคดีให้แก่องค์คณะผู้พิพากษาในศาลหรือในแผนกคดีนั้น โดยให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดโดยระเบียบราชการฝ่ายตุลาการของศาลยุติธรรม

การออกระเบียบราชการฝ่ายตุลาการของศาลยุติธรรมตามวรรคหนึ่ง ให้คำนึงถึงความเชี่ยวชาญและความเหมาะสมขององค์คณะผู้พิพากษาที่จะรับผิดชอบสำนวนคดีนั้น รวมทั้งปริมาณคดีที่องค์คณะผู้พิพากษาแต่ละองค์คณะรับผิดชอบ

(1) if a single judge holds a preliminary examination of a criminal case and deems that it shall be dismissed, but the case is subject to a punishment which, as provided by law, exceeds the rate of punishment prescribed in Section 25 (5);

(2) if a single judge tries a criminal case under Section 25 (5) and deems it appropriate to sentence an imprisonment for more than six months or a fine for more than 10,000 baht or both, whereby either the imprisonment or the fine or both exceed the mentioned rate;

(3) in case where a judgment or an order in any civil case of the court shall be rendered by a panel consisting of several judges and the judges in such panel have different opinions so that no majority votes can be obtained;

(4) if a single judge has already tried a civil case under Section 25 (4), but it subsequently appears that the value of property in dispute or the amount of claims exceeds the power of a single judge for adjudication.

Chapter 4

Assignment, Transfer and Recall of Cases

Section 32 The President of the Supreme Court, the President of the Court of Appeal, presidents of regional courts of appeal, chief judges of courts of first instance, chief judges or chief justices of divisions in each court, as the case may be, shall be responsible for the assignment of cases to panels of judges in their respective courts or divisions, in accordance with the rules and procedures prescribed by the judicial regulations of the Court of Justice.

In issuing the judicial regulations of the Court of Justice in paragraph one, expertise and suitability of the panel of judges having responsibility for a particular case, as well as the amount of cases, for which each panel shall be responsible, shall be taken into consideration.

มาตรา ๓๓ การเรียกคืนสำนวนคดีหรือการโอนสำนวนคดีซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบขององค์คณะผู้พิพากษาใด ประธานศาลฎีกา ประธานศาลอุทธรณ์ ประธานศาลอุทธรณ์ภาค อธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้น หรือผู้พิพากษาหัวหน้าศาล จะกระทำได้อต่อเมื่อเป็นกรณีที่กระทบกระเทือนต่อความยุติธรรมในการพิจารณา หรือพิพากษารรคดีของศาลนั้น และรองประธานศาลฎีกา รองประธานศาลอุทธรณ์ รองประธานศาลอุทธรณ์ภาค รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้น หรือผู้พิพากษาในศาลจังหวัดหรือศาลแขวง ที่มีอาวุโสสูงสุดในศาลนั้น แล้วแต่กรณี ที่มีได้เป็นองค์คณะในสำนวนคดีดังกล่าวได้เสนอความเห็นให้กระทำได้^{๒๒}

ในกรณีที่รองประธานศาลฎีกา รองประธานศาลอุทธรณ์ รองประธานศาลอุทธรณ์ภาค รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้น หรือผู้พิพากษาในศาลจังหวัดหรือศาลแขวงที่มีอาวุโสสูงสุดในศาลนั้น แล้วแต่กรณี ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ หรือได้เข้าเป็นองค์คณะในสำนวนคดีที่เรียกคืนหรือโอนนั้น ให้รองประธานศาลฎีกา รองประธานศาลอุทธรณ์ รองประธานศาลอุทธรณ์ภาค รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้น หรือผู้พิพากษาที่มีอาวุโสถัดลงมาตามลำดับในศาลนั้น เป็นผู้มีอำนาจในการเสนอความเห็นแทน ในกรณีที่รองประธานศาลฎีกา รองประธานศาลอุทธรณ์ รองประธานศาลอุทธรณ์ภาค รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้นมีหนึ่งคน หรือมีหลายคน แต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้หรือได้เข้าเป็นองค์คณะในสำนวนคดีที่เรียกคืนหรือโอนนั้นทั้งหมด ให้ผู้พิพากษาที่มีอาวุโสสูงสุดของศาลนั้นเป็นผู้มีอำนาจในการเสนอความเห็น^{๒๓}

^{๒๒} มาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐

^{๒๓} มาตรา ๓๓ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐

Section 33 The President of the Supreme Court, the President of the Court of Appeal, presidents of regional courts of appeal, chief judges of courts of first instance or chief judges shall be empowered to recall or transfer a case under the responsibility of any panel of judges only when fairness in adjudicating cases in that court is affected, and where Vice-President of the Supreme Court, Vice-President of the Court of Appeal, vice-president of each regional court of appeal, deputy chief judge of the court of first instance or a judge of provincial court or Kwaeng court who has the highest seniority of that court, as the case may be, and is not a member of the panel in the case, so recommends.²²

In case where Vice-President of the Supreme Court, Vice-President of the Court of Appeal, vice-president of each regional court of appeal, deputy chief judge of the court of first instance or a judge of provincial court or Kwaeng court who has the highest seniority of that court, as the case may be, cannot perform the duties, or is a member of the panel in the case being recalled or transferred, the Vice-President of the Supreme Court, Vice-President of the Court of Appeal, vice-president of each regional court of appeal, the deputy chief judge of court of first instance or a judge who is next in seniority of that court shall be empowered to submit the opinion instead. In case where there are one or several Vice-Presidents of the Supreme Court, Vice-Presidents of the Court of Appeal, vice-presidents of each regional court of appeal or deputy chief judges of the court of first instance unable to perform the duties or participating in the panel in the case being recalled or transferred, the most senior judge of that court shall be empowered to submit the opinion instead.²³

²² Section 33 paragraph one is amended by the Additional Amendment of the Law for the Organization of the Court of Justice (No. 2) Act B.E. 2550 (2007)

²³ Section 33 paragraph two is amended by the Additional Amendment of the Law for the Organization of the Court of Justice (No. 2) Act B.E. 2550 (2007)

ผู้พิพากษาอาวุโสหรือผู้พิพากษาประจำศาลไม่มีอำนาจในการเสนอความเห็นตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง

ในกรณีที่ผู้พิพากษาเจ้าของสำนวนหรือองค์คณะผู้พิพากษามีคดีค้างการพิจารณาอยู่เป็นจำนวนมาก ซึ่งจะทำให้การพิจารณาพิพากษาคดีของศาลนั้นล่าช้า และผู้พิพากษาเจ้าของสำนวนหรือองค์คณะผู้พิพากษานั้นขอคืนสำนวนคดีที่ตนรับผิดชอบอยู่ ให้ประธานศาลฎีกา ประธานศาลอุทธรณ์ ประธานศาลอุทธรณ์ภาค อธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้น หรือผู้พิพากษาหัวหน้าศาล แล้วแต่กรณี มีอำนาจรับคืนสำนวนคดีดังกล่าว และโอนให้ผู้พิพากษาหรือองค์คณะผู้พิพากษาอื่นในศาลนั้นรับผิดชอบแทนได้

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๒๓๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้การนั่งพิจารณาคดีของศาลต้องมีผู้พิพากษาครบองค์คณะและผู้พิพากษาซึ่งมิได้นั่งพิจารณาคดีใดจะทำคำพิพากษาคดีนั้นมิได้ เว้นแต่มีเหตุสุดวิสัยหรือมีเหตุจำเป็นอันอันมิอาจก้าวล่วงได้ ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ ประกอบกับมาตรา ๒๔๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้การจ่ายสำนวนคดีให้ผู้พิพากษาต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายบัญญัติ และได้ห้ามการเรียกคืนสำนวนคดีหรือการโอนสำนวนคดี เว้นแต่เป็นกรณีที่จะกระทบกระเทือนต่อความยุติธรรมในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดี นอกจากนี้ ได้มีการตรากฎหมายตามมาตรา ๒๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งบัญญัติให้ศาลยุติธรรมมีหน่วยธุรการที่เป็นอิสระ โดยมีเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมเป็นผู้บังคับบัญชาขึ้นตรงต่อประธานศาลฎีกาดังนั้น เพื่อเป็นการรองรับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และเพื่อให้การจัดระบบการบริหารงานศาลยุติธรรมตามพระธรรมนูญศาลยุติธรรมสอดคล้องกับกฎหมายซึ่งตราขึ้นตามมาตรา ๒๗๕ ดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

Senior judges or junior judges shall not have power to submit the opinion under paragraph one or two.

In case where the judge who is assigned to adjudicate cases or the panel of judges holds a number of cases pending at the trial, causing the delay of adjudication of that court, and such judge or panel has requested to return the case under their responsibility, the President of the Supreme Court, the President of the Court of Appeal, presidents of regional courts of appeal, chief judges of courts of first instance or chief judges, as the case may be, shall be empowered to accept such cases and transfer them to another judge or panel in such court.

Remark : The reasons for the promulgation of this Act are as follows: whereas Section 236 of the Constitution of the Kingdom of Thailand prescribes that trial of cases by the Courts requires a full panel of judges, and any judge not sitting in the trial of a case shall not render judgment or decision of such case, except for the case of force majeure or any other unavoidable necessity as prescribed by law. In addition, Section 249 of the Constitution of the Kingdom of Thailand prescribes that the assignment of cases to judges shall be in accordance with the rules stipulated by law, and it is prohibited to recall or transfer cases except in the case where fairness in the adjudication of the case shall otherwise be affected. Besides, legislation has been enacted to implement Section 275 of the Constitution of the Kingdom of Thailand , requiring the Court of Justice to have an independent administrative body, headed by the Secretary-General of the Office of the Judiciary as the superior directly responsible to the President of the Supreme Court. Consequently, in order to implement the provisions of the Constitution of the Kingdom of Thailand and to ensure that the administration of the Court of Justice under the Law for the Organization of the Court of Justice is in accordance with the legislation enacted under Section 275. It is, therefore, necessary to enact this Act.

พระธรรมนูญศาลยุติธรรม

(ฉบับแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๒)

(ไทย - อังกฤษ)

จัดทำโดย

สำนักงานการต่างประเทศ สำนักงานศาลยุติธรรม

คณะที่ปรึกษา

นายสรารัฐ เบญจกุล

นางสุณี บุญญะโสภิต

คณะที่ปรึกษาทางการแปล

นายพนพร โพธิ์รังสิยากร

นายพงษ์เดช วานิชกิตติกุล

ดร.สุรสิทธิ์ แสงวิโรจน์พัฒน์

นายไกรฤทธิ์ กอแสงเรือง

นายฐิติ สุเสาร์จ

ดร.กนก จุลมนต์

นางสาวนภัทร์พร เจริญวัฒนา ทองใบ

ดร.วรวงศ์ อัจฉรวางศ์ชัย

ดร.สุธาทิพย์ จุลมนต์ ทศนชัยกุล

ดร.พรภัทร์ ตันติกุลานันท์

นางสาวปณตพร ชโลธร

นางสาววรรณ รามางกูร

นางสาวอัมภัสสา ดิษฐอำนาจ

ดร.เบญจวรรณ ตั้งสถาพรพันธ์

บรรณาธิการ

นางสาวจรัมจิต พันธุ์ทวี

คณะผู้จัดทำ

นายสุรเกียรติ์ อุทัยเชษฐ

นางสาวณัฐพัชร คำชุม

นายกฤษนันท์ หมอแก้ว

นางสาวธนานันท์ เงินคำ

นางสาวอภิษฎา พงษ์นิรันดร์

นางสาวมนทกานติ พงษ์ธนะ

นายปัญญา วิเศษแก้ว

นางจุฑามาศ โทณะวนิก

นายกันติศ ราชสุภา

พิมพ์ครั้งที่ ๑ จำนวน ๒,๐๐๐ เล่ม

เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสือ : ๙๗๘-๖๑๖-๔๓๙-๐๔๖-๑

The Law for the Organization of the Court of Justice

(Updated by the Additional Amendment of the Law for the Organization
of the Court of Justice (No. 6) Act B.E. 2562 (2019))
(Thai – English)

Published by
Office of International Affairs, Office of the Judiciary

Advisory Board

Mr. Sarawut Benjakul

Mrs. Sunee Boonyasophat

Advisory Board on Translation

Mr. Nopporn Bhotirung-Siyakorn

Mr. Pongdej Wanichkittikul

Dr. Surasit Sangviroatjanapat

Mr. Krairit Khosangruang

Mr. Thiti Susaoraj

Dr. Kanok Jullamon

Ms. Napatporn Chareonwattana Tongbai

Dr. Worrawong Atcharawongchai

Dr. Suthatip Jullamon Tasanachaikul

Dr. Pornpat Tantikulananta

Ms. Panotporn Chalodhorn

Ms. Voramon Ramangkura

Ms. Ampassacha Disatha-Amnarj

Dr. Benjawan Tangsatapornpan

Editor-in-Chief

Ms. Jarimjit Pantawee

Board of Editors

Mr. Surakiet Utaichet

Ms. Nattapat Kamchum

Mr. Kritsanant Mohkaew

Ms. Thananan Ngoenkham

Ms. Apisda Butivorawong

Ms. Montakarn Pongtana

Mr. Panya Visetkaew

Mrs. Chutamas Tonavanik

Mr. Kandis Rachasupa

1st Edition (2,000 Copies)

ISBN : 978-616-439-046-1

สำนักงานการต่างประเทศ สำนักงานศาลยุติธรรม
Office of International Affairs, Office of the Judiciary